

Commune at opkræve i Forhold til dens Hartkorn, hvad der kunde komme til at paahvile den, og der saa tillige gaves hver Commune Ret til at ligue det paa Hartkorn, Formue og Leilighed, saa kunde det jo synes at være i sin Orden, saa havde Regjeringen Noget at holde sig til, og man vidste, hvor Skatten skulde komme fra, men at gjøre en saa fuldstændig Omvæltning i de bestaaende Forhold, som dette vilde være, for en enkelt Deel af Landets Skyld, det vil vist ikke være hensigtsmæssigt. Naar jeg altsaa stemmer imod det første Forslag, saa er det ikke, fordi jeg mener, at Jylland enten skulde tage eller vinde Noget ved det; jeg er overbevist om, at Derne kunne betale, hvad de skulle betale, og det Gæste, der kan være at sige imod den her foreslaaede Maade, det er kun, at man ikke godt kan forstaae, hvorledes de skulde kunne komme til at betale, hvad de skulle betale, hvorledes den Maalestok, hvorefter de skulle svare, skal blive færdig.

Ingerslev: Det er en Ytring af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen), der har givet mig Anledning til at begjære Ordet. Enten maa den ærede Rigsdagsmand eller jeg have forstaaet den ærede Finansminister urigtigt. Det forekommer mig, at den ærede Finansministers Foredrag igaar gif ud paa, at, naar Statskassen gjorde et Forskud, enten for hele Landet eller for en given Deel af Landet, uden at det var bestemt, paa hvilken Maade det skulde refunderes, saa udsatte Statskassen sig for, at det albrig blev refunderet, og kun naar det Tilfælde indtraf, vilde det være en Prægravation for Jylland. Paa den Maade opfattede jeg den ærede Finansminister, og kun under den Forudsætning troer jeg, han talte om Jyllands Prægravation. Det er naturligt viis ikke de ærede Dboeres Mening, paa en saadan Maade, at ville prægravere Jylland, og jeg troer derfor, at man kan lade Jyllands Forhold være aldeles udenfor nærværende Sag. De Medlemmer fra Jylland, der have stemme her i Salen, have vist kun meent at faae Sagen ordnet paa den Maade, som er bedst tjenlig for Dboerne, uden derved paa en snæverhjertet Maade at tage i Betragtning,

om en eller anden Bagatel kunde falde paa dem selv, hvad jeg forøvrigt paa ingen Maade troer vilde være Tilfaldet. Hvad selve Sagen angaaer, da kan jeg aldeles henholde mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 1ste Valgfreds (Ottesen) har sagt, hvilket aldeles udtrykker min Mening om denne Sag, og viser, hvorfor ogsaa jeg har ifinde at stemme imod det under Nr. 1 fremsatte Endringsforslag.

Skjort: Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 2den Valgfreds (Ingerslev) har omtrent sagt, hvad jeg havde ifinde at sige, og jeg kan derfor fatte mig i Korthed. Jeg er fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen) i, at man ikke skal fremfalde den Tanke, at Rigsdagsmændene ere partisse for den Provinds, hvorfra de ere valgte, og partisse imod de andre Provindser, og i, at der slet ingen Grund er til at antage det. Jeg er ogsaa fuldkommen enig med ham i, at Thingene ogsaa nok til sidst ville blive enige om en bedre Ligning end efter Hartkorn, og jeg vil sige til, at jeg troer, Regjeringen ogsaa vil blive enig heri; men jeg troer ikke, at Statskassen kan vente med at faae sine udlagte Penge tilbage, som den skulde have til en bestemt Tid, efter det „tilsidst“. Jeg maa derfor stemme imod dette første Endringsforslag. Jeg skal slutte med at anbefale det andet Endringsforslag, som jeg har deeltaget i at stille.

J. A. Hansen: Jeg skal først bemærke, at der ikke er nogen Uoverensstemmelse imellem Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 2den Valgfreds (Ingerslevs) og min Opfattelse af, hvad Finansministeren har sagt. Jeg har opfattet ham aldeles paa samme Maade som den ærede Rigsdagsmand; men det troer jeg ikke gjør Noget af, hvad jeg har anført mod denne Tale om Prægravation, overslødigt. Jeg troer, jeg er berettiget til at ivre mod en saadan Udskæft af Tanker om Prægravation af den ene Provinds mod den anden. At vi ikke skulde blive enige om en Ligningsmaade for Tilvebringelsen af denne Sum er det altsaa, hvorom det Hele dreier sig. Den ærede Rigsdagsmand, som sidst talte, har lagt Vægt paa, at vi nok